

TOVERIT

Amerikan suomalaisten työläisnaisten äänenkannattaja

Organ of the Finnish Working Women in America

No. 37

TIISTAINA, SYYSKUUN 10 P.—TUESDAY, SEPT. 10.

1918—Kahdeksas vuosikerta.

“Vallankumouksen hengetär”

Tällä nimellä tunnemme venäläisen toverittaren Alexandra Kollontayn. Työväestö kautta maailman sekä muutenkin tuntevat hänet puheistaan ja kirjoituksistaan. Louise Bryant, joka on matkustellut Venäjällä viime vuoden ajalla ja on koettanut läheisesti tutustua Venäjän oloihin ja bolsheviki-hallitukseen kirjoittaa toveritar Kollontaysta seuraavaa:

“Madame Kollontay on kirjoittanut kymmenen kirjaa koskien äitejä ja lapsia sekä monia yhteiskunnallisia kysymyksiä, ennenkuin hänet nimitettiin yleisten asioiden ministeriksi, joka on korkein luottoasema mikä on kenelläkään naisella missään maassa. Päinvastoin kuin monet muut vallankumoukselliset intellektuaalit, ei Kollontay ole milloinkaan ollut erikoisemmin toimiva kumouksellinen, ennenkuin vallankumous todella tarvitsi häntä. Toisin sanoen, hän ei hyljännyt vallankumousliikettä silloin kun taistelu jännittyi kiireimmilleen, kuten monet muut sen hylkäsivät, vaan hän vasta silloin antoiinkin vallankumoukselle kaikkensa. Se on yksi syy miksi minä ihailen Kollontayta suuresti. Hän ei ole milloinkaan ollut kaikista äärimmäisin, mutta hän ajattelee olevan välttämätöntä asettaa kriittisellä hetkellä äärimmäisten radikaalien puolelle konservatiiveja vastaan. Hän ei ole aina yhtä mieltä Leninin ja Trotskin kanssa. Mutta — hän sanoo — minä en hylkäisi proletarienin rivejä vaikka he tekisivät kaikki mahdolliset erehdykset.

Silloin kun minä menin Venäjälle, madame Kollontay oli vankeudessa. Hänet vangittiin Kerenskin hallituksen käskystä, koska hän oli selittänyt julkises-

Olkapää olkapäähän.

Kirj. Eugene V. Debs.

Se taistelu, jota nyt käymme, on taistelua estääksenne kiellemme tulemasta sidotuksi, huumlemme suletuksi ja viiniretkeihin vapauttamme rippeet meiltä riistetyksi ja se taistelu vaatii, että me seisomme yhdessä. Tästä taistelusta voi olla mitä vakavimmat seuraukset. Jos meidän nyt voitetaan, merkitsee se sitä, että meidän äänemme tukahutetaan, puolueemme kasvatus- ja lemmittämisen laittomaksi ja liikkeemme halvautuu ja joutuu vuosikausiksi takapajulle.

Olkoot erimielisyydet tavallisten olojen vallitessa mitkä tahansa, meidän tulee nyt yhtyä, seisoa yhdessä olkapää olkapäätä vasten tässä taistelussa puolueemme olemassaolon ja persoonallisen vapauden puolesta.

On niitäkin, jotka puolueessamme ja sen kasvatus- ja lemmittämisen työssä tahtovat asettaa taloudellisen toiminnan poliittisen toiminnan edelle, ja päinvastoin, mutta kan natettakoon kumpaa hyvänsä, meidän tulee nyt olla innostuneita yksinomaan voittamaan tämän taistelun puhe- ja kokoon- tustumisvapauden puolesta. Me olemme kaikkiin samassa laivassa ja me joko soudamme turvallisesti satamaan tai painumme pohjaan yhdessä.

Kaikki erimielisyydet sodan, eri järjestömuotojen ja puolueemme toimintatapojen suhteen pitäisi tällä ratkaisevalla hetkellä jättää syrjään ja antautua myöntäväisin sydämin luomaan eheää rintamaa pitkin taistelulinjaa.

ti, että ainoa hallitusmuoto, joka on luonnollinen Venäjälle, on sovietti-hallitus.

Yleisenä huhuna oli, että hän oli Saksan vakooja, mutta tälle huhulle ei ollut mitään muuta perustusta kuin poliittinen kilpailu ja vihdoin todistusten puutteesta hänet vapautettiin. Oltiin oltukin vaikeaa pitää häntä vangittuna, koska hän oli yksi kansan johtavimpia edustajia. Tutustuin häneen kansan edustajien neuvottelujen aikana ja kun seurasin hänen työnsä siitä seuraavien kuukausien aikana, opin minä ihailemaan häntä enemmän kuin ketään toista naista Venäjällä, paitsi Spiridonovaa.

Kollontay on pieni, hento nainen, jonka ikää on vaikea arvioida, sillä hän näyttää toisinaan kaksikymmenvuotiaalta ja toisinaan melkein vanhukselta. Hänellä on aikuinen poika. Hän työskentelee väsymättä ja tulusella tarkkuudella ja saa aikaan paljon. Hän on yksi parhaista naispuhujista joita olen tavannut. Hän on erittäin hyvin perin harvinaista venäläisten vallankumouksellisten naisten keskuudessa.

los puheoikeutemme lakkautettiin, jos sosialistiselta kirjallisuudelta kielletään postioikeus ja jos kokoon- tustumisvapauttamme kielletään, on asiamme tällä kertaa ainakin toivoton. Olemme silloin kaikkiin muserrettuina ja äänettöminä rautakoron alla ja vallassaolijat ovat ylimä ja iloitsevat meidän häpeällisestä häviöstämme.

Meidän peräytymisemme taistelutantereelta olisi häpeällinen, siksi, että se voi tapahtua vain sentähden, kun me olemme sokeita emmekä typerydessämme näe yhteistä vaaraa, emmekä seisoa yhdessä yhteisen asiamme puolesta.

Minä en usko sosialistimuutoksen joutuvan tällaisen kohtalon alaiseksi. Puoluejäsenet eivät sitä petä ja muut sitä eivät voi pettää.

Jos häviämme tämän taistelun, on se meidän oma syy.

Olkoon taisteluhuutomme pitkin linjaa: **Yhtykää, toverit! Seisokaa yhdessä kuin elävä graniittiseinä, kunnes taistelu on voitettu ja me olemme saavuttaneet puhe-, kokoon- tustumis- ja paino-oikeuden ja kansanval- lan ja vapauden perusteet.**

Me voimme sen voittaa ainoastaan oman toimintamme kautta.

Taistelu ja kaikki, mikä sen tuloksista riippuu, hävitään, jos emme liity yhteen. Se voitetaan jos me seisomme yhdessä yksimielisinä olkapää olkapäätä vastaan.

Kun Kollontay otti toimensa vastaan, joutui hän heti mitä hirveimmän sekasorron keskelle ja miljoonien ihmisten elämä riippui siitä, miten hän käsittelee asioita. Kreivitär Panina, joka hoiti tointa ennen Kollontayta, pyysi uskollisena porvarillisille periaatteilleen, kiivotti toimiston tärkeimmät palvelijat lakkoon. On merkittäviä, kuinka Venäjän pikkuporvari osasi harjoittaa sabotteja. Palvelijat kätkeyivät kassakaappien avaimet ja kirjat ja tekivät kaikenlaisia häiritseviä tekoja.

Kollontay kutsui kaikki palvelijat koolle ja antoi tyyneesti määräyksen sulkea lakkolaiset lukkojen taakse. Vähän seuraavana aamuna annettiin Kollontaylle avaimet ja kirjat takaisin ja Kollontay kutsui toisen kokouksen, jossa olivat läsnä kaikki alhaisimmat palvelijat. Hän selitti kukaan ei tulisi sanoa, että Venäjä on vararikon partaalla ja että rahasta, jolla toimiston piti suorittaa tehtävänsä oli pieni. Kukaan ei tulisi saamaan korkeata palkkaa; hän itsekin tulisi saamaan saman palkan kuin toisetkin toimiston työ-

(Jatkoa toisella sivulla)

Kouluistamme

Koulukasvatuksella on niin suuri vaikutus ihmisten henkiseen elämään, mielipiteisiin ja käyttökseen, että voisi melkein sanoa, että me olemme sellaisia minkäläisen kasvatuksen me olemme saaneet. Kaikki eivät ole saaneet tuota porvarillisen kansakoulun tai ylempien koulujen “sivistävää” vaikutusta, mutta sitä vastoin on kirkko pitänyt siitä huolen, että jokainen henkilö on saanut osansa porvarillisesta kasvatuksesta. Minkäläiseksi on mieleemme muovaillut varhaisemman koti-, koulu- ja kirkkokasvatuksen kautta, sellaisiksi tavallisesti muodostuu toimintamme elämässä; varhaisempi opetus ja vaikuttimet ovat kuin syvin pohjavirta elämässämme, ne ovat kuin johtava lauka, josta me vaistomaisesti pidämme kiinni. Me työläiset olemme orjia ja irtarejia siksi, että yhteiskunnan, kodin ja kirkon kasvatusta on tehnyt meistä niitä, ja niin kauan kuin meitä opetetaan niitä olemaan, emme me muita ole. Ja tämä orjanoppi tulee olemaan se ohje, jonka mukaan koulukasvatuksemme suunnataan, niin kauan kuin rahavaltia ja etuoikeudet hallitsevat koululaitoksiamme.

Ensimmäinen tärkeä tehtävä nousevan nuorisoin kasvatuksessa on koulujärjestelmän uudelleen järjestäminen. Kaikki koulumme, alimmasta ylimpään on saatettava todella kansanvaltaiselle pohjalle. Tämän muun ylemmät oppilaitokset kuten yliopistot ovat järjestetty yksinvaltan perusteelle. Ne ovat yksityisten tai pienten osakeyhtiöiden laitoksia, joiden johtokunnat valitsevat johtajan, jonka taloudellinen riippuvaisuus pakottaa hänet johtamaan opettajia ja oppilaitteita isännille mieliksi. Monet miljoneerit omistavat näitä ylentäviä koululaitoksia, tai kuuluvat ne joillekin henkilöille, jotka saavat useilta rahamehiltä avustusta koulun ylläpidossa ja siis ovat jo puhtaasta kiitollisuuden velasta velvollisia opettamaan asioita siihen suuntaan, että vallassaolevan luokan edut tulevat saamaan näiden korkeasti sivistyneiden nuorukaisten horjumattoman kannatuksen. Opettajilla ei ole sen vertaa sanan sijaa koululaitoksemme johdossa kuin on tavallisella työmiehellä työpaikassaan johdossa. Opettajat voidaan erottaa ilman armoa, jos he eivät tyydytä rahamahdin yksinvaltaista laitosten isäntiä. Kaikki tiedämme kuinka sosialistinen professori Scott Nearing joutui häpeällisesti toimimaan erotettavaksi siksi, että hän ei alistunut vääristelemään totuutta rahavallan eduksi. Ja kun opettajilla ei ole mieta turvaamassa etujaan, eivät he voi asemaansa muuttaa ja ylemmät koululaitoksemme saavat jatkaa totuuden värentämistä ilman esteitä.

(Jatkoa toisella sivulla)